

Apărare de trei ori în săptămâna: marți și vineri și dominecă; în săptămâna cu servitorii înse numai de două ori.

Pretiul pentru monarchia:

pe unu anu . . . 10 fl. — cr. v. a;
diumetate de anu 5 „ „ „ „ „

unu patrariu . . 2 „ 50 „ „ „

Pentru România și străinatate:

pe anu 30 franci;

diumetate de anu . . 15 „ „ „

ALBINA

Budapestă, în 21 iunie n. 1876.

Uciderele mai noapte din Constantinopole, a ministrilor adeca, a impresionat și preocupa opinionea publică a lumii culte încă mai mult decât ce s-a întemplat acăsta prin detronarea și moarte silnică a Sultanului Abdul-Aziz.

Lumea cultă, după atâtea omoruri, începe a crede, că în Imperiul turcesc, greu morbosă, assassinii și omorul să adoptat de medicina vindecătoare, de principiu mantuitoru; apoi firesc că adeverindu-se acăsta, ar trebui să renunță la ori-ce speranță de mantuire chiar și cei mai zelosi amici ai ei. Si asiă nu ne mirăm când vedem, cum chiar organul oficiosu alu d-lui Tisza, turculu "Ellenör" suspina, că între astfelii imprejurări abia mai romane alu refugiu, decât Memorandum lui Gorciacoff, adeca preingrigirea de împartirea Turciei europene!

De altminter reporturile căte sosira pona acumă despre uciderea Ministrilor, ori-cătu se trudesc ele a face pre lume să creă, cumca motivul a fost curat numai o isbandă personală, totusi prin unele descoperiri partiali te silesu a pricpe, că mană lui Hassan a portat-o, pe langa poftă de isbandă propria, și o politica secreta mai nalta. —

* * *

Si de acăta credintă se areta a fi una și oportunitatea publică din Anglia. Ocaucinu astă se areta din respunsul ce dede min. Derby la o interpellatiune ce i se fece în acestu obiectu. Elu adecate fă intrevatul deca i-su cunoscute causele și motivele omorului ministrilor din Constantiniana. La acăta elu respuse, că „se dice că omorirea ar fi urmată din poftă de isbandă privată a lui Hassan,” dar adăuse: „ar fi înse ne-oportun se emitt eu între imprejurările de astăzi o opinie despre adeveratele cause și motive ale omorului de sub întrebare.” Va să dica: în cercurile diplomatice se crede tare că o mana străină și o politica secreta mai înaltă a jocat un rol în scunsu în omorirea ministrilor.

* * *

Totu din Anglia ni soseșeu în dilele de astăzi cele mai momentoase sciri cu privire la merurile ce se petrecu și au să petrecesc în securu în Orient. Firesc, fiind că Marea Britanie avă curagiul a pune pe planuri celor trei imperatii dela nordu și printre trasura a le pune pe tote trei în urmire, vediendu-si crucisate tote precalculările. De aceea ne să vedem indemnati a luă notitia de toate enunciatiunile ce se facu în parlamentul Angliei prin barbatii ei de statu, fiindu ele astăzi mai alesu de mare momentușitate cu privire la cestiunea orientale.

Mai nainte de enunciatiunea de mai sus a lui Derby, în Casălilor din Londra, în sechindă de la 15 iunie, se mai fecera desluciri asupra unor pre interesanti cestiuni orientali, care merită deci să le luăm spre conociintă.

Lordul De la Warr a fost interpellat de guvernul în acele privințe, și Min. Derby i-a respunsu limpede următorile:

Dupa unu tractat, subscrisu în 15 aprilie 1856, Anglia, Austria și Francia s-au oblegatu împreună și specialmente fie-care, și garantă intregitatea și ne-dependența Turciei asiă precum să stipulea ea prin tractatul coloru siesse poteri la 30 martiu 1856.

Dupa articolul alu duoilea alu aceluia tractat, ori-ce violare a intregității și ne-dependenței Imperiului turcesc are a fi considerată de casus belli.

Prin aceste stipulațiuni min. Derby dovedi, că Anglia a avut totu dreptulu, ba are chiar indatorie dă se amestecă în cestiunea orientale și firesc dă se opune planului rusescu, pre cătu acelă tinde a descompune Turcia.

Astfelii desluci insa loialu Derby acea întrebare, că au ţări poterile garante dreptulu și resp. detorintă dă se îngerează în cestiune și eventuale almine în resbelele dintre Porta otomană și poporale ei, resp. tierele ei vasali, anume Serbia și Romania?

In acăta privinția Derby splică, pre cumca garantei stipulata prin citatul tractatului privindu numai atacurile și pericile din afara, și conflictele și atacurile din partea proprietelor său a tierelor vasali nepotendu fi considerate ca pericile din afara, ci trebuindu a fi reconoscute de afaceri interne, la acestea amestecul poterilor garante nu poate avea locu.

De aci urmăedia: antau că Anglia nu are a-si estinde aperarea sa pentru Turcia mai departe decât spre a impiedeca, că vi-o putere străină să n-o atace și supuna siesă; și 2. că la unu casu de resbelu între Turcia și Serbia, Romania, Montenegro, poterile mari sălăbătănu amestecu din afara, buna ora din partea Austro-Ungariei.

* * *

In fine, peste totu e forte anevoia a pricpe, că cum se vor descalci iciele ce atătu de tare se incurcă în Orient, căci pre candu în Constantinopole dove părțile musulmane stau sub influență a dōue poteri mari străine și cerca a luptă ună contra altelă totu prin asasinară, pre atunci Serbia și Muntenegrul, dechiarandu solenelu că nutresc cele mai loiali sentimenti facia de Porta, continua din respoerti cu armări și consolidarea tuturor resculatilor, și poterile europene, totu cu pacea în verfulu limbei, în ruptulu capului se gatescă casi pentru cele mai cumplite resbele și infunda în marea mediterana multime de nați de resbelu. —

Amentiram pre scutu în nrulu trecutu despie propunerea de resoluție a lui Dr. Mileticiu în cauza Orientale. Avemu acu a observă întrigindu-ni notită, cumca desă foile domnilor de sambata săra luara acăta propunere în bataia de jocu, tienendu unele că ar fi o colosele arroganță și naivitate din partea agitatorului serbu, a vră să invete pre politicii magiari, ce atitudine să adopte facia de misericordie din Orient, altele că este o adeverata cutesare șirba, a insinuă tierii magiare și guvernului ei, o atitudine tocmai contraria intereselor ei totusi de locu maned chiar foile ce stau mai aproape de guvernul, și specialmente cei de la „Hon”, se grabira a aprețui apucatură d-lui Mileticiu prin articli de fondu, cătu se poate de seriosu!

Dlu Mileticiu, dicu acestă, cutesa a propune în Dietă nouă o tienuta politică facia de Turcia și de poporale rescolate ale ei, tocmai precum ar dori-o Gorciacoff! Astă este o temeritate foră esemplu! Dar dlu Mileticiu se insiela cumplitu, deca crede că va găsi

Prenumeratuni se face la si prim anu corespondenti ai nostri, la tote postele, și de a dreptulu la Redactiune, Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresă tote căte privescu foia. Cele nefranțate nu se printescu, cele andname nu se publică.

Pentru anunț și alte comunicări de caracterul privat, se respondă căte 6 cr. de litru; repetările se facu cu pretul scăditu. Tasseea trariale de 30 cr. v. a. pentru o data, se anticipă.

Intre noi pre unulu să-lu pacalășca! Totu mai din contra, i multiaminiu că ni-a descoperit, care ar fi dorintăa pansiavilor, ca să lucrămu de a dreptulu în contra acelei a!

Astfelii domnii magiari credu a potă pacală ei pre Miletici și pre pansiavi.

Noi nu conoștemu cugetulu secretu alu propunerii lui Miletici; insa s imu că acestu omu nu face lucru prostu, precum si-intipuesc domnii magiari, si tare ne temem, că elu tocmai va fi calculat la contrariul propunerei sale din partea d-lor magiari; de țăra ce dōra tocmai contrariul i va trebui pentru reusirea planurilor sale; si atunci firesc, er magiarii sunt cei insielati! —

Romania libera și la noi.

Strainii, si intre ei la primulu locu nemții austriaci și magiarii dualisti, cu multă placere înțuita pre Romania: „Valachia,” „Moldo-Valachia,” „Principatul unit din Dunărene,” ba și „Tieră boierilor și a tieganilor,” „Romania,” dar mai vertosu li cade dulce, candu potu se-i apostrofie „vasalitatea” facia de stervulu turcesc, sustinutu cu poterea diplomatiei în spinarea poporului crestine.

Cumca positiunea Romaniei, nu prin valabilitatea sa, pre carea nu pre a-e cauza de o sentiță sau influență, ci de o putere mai mare, adesea împare pre-țaria, gasindu-se adesea guverna din romani, cari pentru ambitiuni personali se punu a servi interese și directiuni străine: este unu adeveru ce nu se poate negă; totusi, cumca acăta positiune, carea ori-cătu trudescu s-o mistifice și incurce invidiosii și dusmanișii straini, totu este positiunea reală a unei națiuni autonome, cumca acăta positiune dă in mană poporului romanu sărăea naționalitatei romane, în cătu poporul romanu n'are de cătu să-si pricăpă bine interesele vitali si să se suflete bine spre a si-le afirmă, si succesulu nu poate lipsi: acestu adeveru ni-lu dovedescu în celu mai eclatante si imbucuratoriu modu apariționile mai nouă facia de trecutulu de cinci ani incocă.

Conservativii cari de peste cinci ani steau panira tieră si poterea, năcar că noi din a noastră parte nici nu li-am denegat, nici nu li vomu denegă casi contrarii loru din tiéra absolutamente totu patriotismul si totu meritele pentru tiéra, atât a insa li-am spus si areata pură de trei ani incocă, că spiritul națională l'au negritu forte tare, în cătu la urma persecuției acestuia era să devina chiar sistemă, deca nu se intemplă se se opuna la acestea nenaturali tendințe chiar unii fruntași din partita, prin ce tocmai partită se sgudui si sparse, si fece locu opoziției naționali.

Si asiă etă, ori cătu de poteru si din partea strainilor ori cătu de sprinținitu se areta spiritul de reacțiune naționale, elu totu si in data ce pre facia se dovedi de atare, fă combatutu si struncinatu prin spirite luminate din insasi partită conservativa si la momentu se areta, că pre cont'a spiritului național român in acea tiéra nu este posibile triumful unei reacțiuni politice, căci in acăa direcție nu poate avea durata o partita politica destul de mare, ori cu ce maiestria s'ar compune atare.

Si asiă in acea tiéra, de aproape siese ani multu trasa-impinsa, dupa ce se sgudui prin

sine insasi din temelia partită maiestrita conservatoră, nu fă de lipsă de cătu d'o parola a Domitorului, că „*alegerile au să fie și că voru fie libere*,” cindu spiritul național în tota tiéra iute se sufletește, se manifestă real minte la alegerile pentru Senat și se redică de asupra in statu! Urmara apoi alegerile pentru Camera; guvernul coalitionei naționale liberali proclamă cu tota energie libertatea ale gerilor și *invigerea spiritului național*, cum ni spune telegrafulu din Bucuresci, este si mai eclatante!

Vedeti, ce diferenția intre pusețiunea partii naționale romane de din colo, constituise intr' unu statu național autonomu, și buna ora intre partea aceleiasi națiuni de din cōci, prin istoria, sistema, institutiuni, asservita strainilor, acelora straini, pre cari de sute de ani acesta parte in daru s'a trudită a ii iubī si a-li dovedi acesta iubire prin omagia si devotamente fora asemenare si prin sacrificia de sange si avere, cu cuventul pururiā reconoscute, in fapta insa nici cindu ne-remunerate!

In desertu noa in acesta patria a nostra de nenumerate ori de susu de la Tronu si chiar prin legelatiuni ni s'au promisul libertate, dreptate, egalitate naționale; indisertu ni s'au pusu in aspectu conditiunile de essistinta si desvoltare naționale, prin care desvoltare songur numai pote fi securu *progresulu*, adeca *propasirea spre fericire morale si materiale*: tōte pururia in desertu, cāci ceea-ce astadi in nevoie momentana a promisul si une ori a inceputu a si essecută iutr'o mesura si directiune ore care unu faptoare de statu, mane esitu din nevoie, acelasius faptoare, seu urmatorul seu la potere ēr ni-a detrasu, fora nici cătu scrupulu, nici căta sfîela! firesce de noi — ne-fiindu noi faptoare de statu, ma prin form'a legilor facute de straini strinsu legati — netemendu-se, ēr spiritulu orbiei si sclaviei naționale seculari fiindu-li garantia, cā la cea mai de aproape oca siune, ori cindu va cere trebuintă, pre langa cele mai simple promisiuni seu frasi gōle ēr ne voru afia ad servitia parai simi!

noi aiciā in cerculu viciosu, facandu din cindu in cindu din gratia strainului căte duoi-trei pasi inainte, iute apoi dup' aceea totu meneti de strainu căte cinci si sisce pasi inderetu, mereu scapatandu moralmente si materialmente, pre vedute impucinandu-ne, seracindu, stricandu-ne si perindu!!

Acēst'a toti o vedem cu ochii si o sentim amaru toti bine, de ori-ce partita seu colore politica, confesiunale seu provincialistica am fi, pona si cei căti va din Braiova, cari pentru cā noi mereu constatāmu acēsta ticalosă stare si ne trudim a destepă si alarmă consciintia naționale, ca sè caute a se emancipă, in nrulu 42 de estu timpu, in colon'a a patr'a ni insinuā cā *amfi desperati de existintă naționale*, precandu totu ei in acelasius nru, colon'a a sieptea, amintescu *paraliză in carea stau romani*, presentandu lumei civilisate tabloulu unui populu inbetranit in coruptiuni si foră nici unu sucu de vietă intr'insulu!"

Altfelius dupa date si aparitiuni positive in Romania. Poporul romanu de acolo pona 'n alu treilea dieceniu din acestu seculu era inca mai reu maltratatu de piciorulu barbaru alu turcului, prin man'a afurisita a fanariotilor greci; dar de cum incepă a se emancipă nationalmente, anume de cindu mereu se facu elu faptoare publicu in statu, potemu dice că ori cătu incurcatu si impedececatu de straini, totu face multu mai multi pasi nainte spre progresu, decătu in apoi spre reactiuni naționali.

Astfelius acestu statu romanu, carele la inceputu, (de la 1830 in cōci,) stă culturalmente de parte inderetrula nostru si avu si primi multu ajutoriu intelectuale din partea nostra, in timpu mai scurtu de 50 de ani ne intrecu si ne lasă departe inderetu pre calea desvoltării!!

Si intru acēst'a, prin acestu progresu

mai securu si mai rapede de o parte, si păia constantea nesecuritate si decadere de alta parte ni se infaciadu in modu si mesura matemateca, pipaibile, *rvantăgiulu autonomiei naționale* si ni se dovedesce eclatantamente absoluta necesitate si inreptatire a programei naționale cu *autonomia Transilvaniei* si cu *reconoscerea prin lege a naționei romane ca faptoare publicu de statu*, apoi dica furibundulu inghitiatoriu de naționalitati d. Tisza ori ce va dice!

Si éca, la acestu resultatu am vrutu sè ajungemu prin constatarea aventului si progresului, ce in momentul de facia iau aface rile in Romania, si a lancedimei si regresului, prin cari noi cei de din cōci de căti va noi in cōci mergemu spre perire,

Intre cele mai invederate semne de vietia naționale in Romania de peste Carpati trebuie sè anumerāmu efektele spiritului naționale prin *formarea de asociatiuni economice, literari, industriari etc. etc.* cari asociatiuni mai tōte se sustin si prosperélia in man'l a timpurilor inamicu, si a căroru asociatiuni formare n'a incetatu nici sub epoch'a domnei de 5—6 ani a reactiunii naționale.

Acu duoi ani s'a formatu in Bucuresci o societate, prè de nna de amentire si exemplu pentru noi, sub titlulu de:

„*Unirea lucratorilor constructori romani*,“ adeca, o insocire a meseriasilor romani zidari, templari, ferari etc. spre scopulu culturei si latirei si sprinirei meseriseloru seu a mestesiugurilor intre romani. Acēsta societate pona acumă de 400 de mesteri romani, in scurtulu timpu alu essintie sale a deschis dejă si sustine o scola pentru pregatirea la mestesiuguri, si face prin neobosită activitate a membrilor ei o propaganda dintre cele mai salutari in tiera.

In diu'a de 24 maiu v. a. c. acēsta societate si-tienu serbarea aniversării sale de duoi ani, la carea luandu parte si unele persoane, precum min. de finantie dlu I. Brăteanu, reportulu ce se fece la acēsta ocasiune despre activitatea ei, apoi discursurile ce se rostira pentru incuragiarea ei, na potura, a nu implé de bucuria si de mangaiare tōte animele romane, convingendu-se pe deplinu, cā *romanul este capace de lucru si de industria*, si asiā-dara cā posedea conditiunea d'a se sustine si desvoltă si ca poporul civilisatu!

Eminentele poetu alu nostru, dlu Scurtescu, pentru acēsta serbatore scrisse o poesia, ale cărei dulci cuvinte am dorì sè petrunda animele tuturorulucratorilor romani, ori pre uade s'ar affă ei, si deci măcar cā nu ne-am dedatul a publica poesii, fiindu cā pré raru astadi gasim cāte un'a buna, acēst'a nu potemu a nu o reproduce aci dupa „*Romanul*.“

Hor'a lucratorilor constructori.

In frumos'a Romania
Adi e de vesela;
Este di de serbatore
Pentru lumea muncitoria.
Căci zidari, caramidarii,
Cu dulgherii si templarii,
Romani verdi cu voia buna,
Toti cu toti aci s'aduna,
Sè serbeze cu 'nfratire,
Multu dorit'a loru unire.

* * *
Vivatu tesla si mistri'a;
Vivatu sant'a meseria;
„Cătu mosi'a ea platesce,“
Asiā-i disu pe romanesce.
Ea-i comora pentru noi,
La ne-averi si la nevoi.
Dōmne, bine-cuvintea
Pe acei ce-o 'neuragiéza
Se vedem si noi o-data,
Tiér'a nostra laudata.

* * *

Hai duighere, hai zidare,
Si tu mestere templare.
S'aretāmu cā scimu a face,
Cum e bine si cum place;
Mestesiugu sè aretāmu;
Pe straini sè 'naturāmu,
Ca in tiéra sè 'nfloresca
Meser'a romanésca;
Ca sè inaltiamu, mei frate,
Mandre temple si palate.

* * *
Trageti, mesteri, cu iubire
Hor'a mare de unire,
Si cindu sunteti la nevoi,
Ajutati-ve 'ntre voi;
Si-ori-ce intrige straine
Nu lasati sè ve desbine;
Intariti sant'a unire,
Căci in ea e mantuire,
Si uniti cindu toti vomu fi,
Chiaru strainii ne-ori mari!

* * *
Adi e di de fericire,
De romana infratire,
Sè cantāmu si sè jucāmu.
Ieri lucraramu pana 'n séra,
Mane vomu incepe éra
Sè muncim, sè asudāmu.

Viena, iuniu 1876.

(*Romania si cestiunea orientale*.) Dia- riul germanu „Allgemeine Zeitung“ de Augsburg, carele d' intre tōte foile germane se geredia de mai bine informatu asupra celor ce sè lucra despre Oriente, publică in nr. 161 din 9 iuniu o corespondintia din Bucuresci, din carea estragemu urmatōrie combinațiuni caracteristice :

„Intemplările mai nove ce avura locu pe peninsul'a balcanica, deosebitu detronarea sultanului Abdul-Aziz, se'ntielege cā au causatu si in Romania fōrte mare iritatii, desceptandu deosebitu in generatiunea mai jună mari sperantie si multe asceptari pentru viitoru. *Turcia romana* dice, cā Romania n'ar mai fi indetorata a recunoscere pe viitoru suzeranitatea Turciei si a-i platf tributu, deo-ce acēst'a nici chiar pe sine insusi nu se mai poate aperă, si cu atātu mai pucinu si pe Romania, prin urmare *Romania* ar trebui sè folosescu ocasiunea favorabile de adi, pentru a-se dechiară de „*regatu suveranu*“, si in alianța cu Serbia, Montenegro si cu ceialalti cestiini de din colo de Dunare, a dechiară Turciei resbelu. Cum cā sub impregiurările presenti Turcia ar fi batuta de Crestinii aliatii d' intre marea adriatica si cea negră: aceea tota lumea nepreocupata nu numai cā tiene de possibile si probable, ci chiar de securu. Si astfelii crede si junimea romana, cā acu ar fi sositu momentulu pentru inintiarea unui *mare regatu romanu-bulgaru*, carele s'ar intinde dela Balcanu pona 'n Carpati, cu Dunarea in mediu, la a carei malu ar ave sè jaca si nou'a capitale.“

Atât'a si nu mai multu, cāci si la atât'a se poftesc multa fantasia politica.

Cum cā junimea romana doresce nedependintia si marirea patriei sale: nu suferi nici o indoieala. Dar planurile gazetei de Augusta nu sunt ale tenerimei romane, si nu cu de acelea au de a-si bate Romanii capulu, cāci in alta directiune jace lins'a de gravitatiiune a Romantei libere. De aceea tota descoperirea ast'a din gazet'a de Augusta ni se vede ca o manopera straina, dar suntemu securi cā ea nu va prendre astadi radecine pe pamentul romanescu.

Si acēsta ni se si areta prin pasirea guvernului Romanu contra bandelor bulgare din Bucuresci, pe cari pe tote le imprascia, prin ce guvernulu de astadi alu Romantei aretă, cā doresce a aperă si feri interesele tieri de ori ce politica aventurosa, si anume sustienendu nedependintia si autonomia tieri pe basea tractatelor cu Port'a.

De pe la anii 1862 incóce s'a vorbitu multu in publicitate despre dlu *Augustinu Popu*, ca amministratoriu a averii besericei gr. cat. din „*Lipovenii*“ Albei-Iulie. Dela unu tempu incóce inse asta cestiune se substrase in tacere dinaintea controlei publice.

Póte că lumea va fi credientu, că ea s'a resolvit dupa cum cere dreptatea; departe se fie inse asta creditintia. Lucrul si astadi stă balta si neresolvit; dar ómenii de bine si-au pusu acù poterile a resuscitá asta cestiune si a asiá a se ajunge odata la deslegarea ei.

Despre acestu pasiu se atinse cam pe de parte intr'o corespondintia din archidiocese, publicata in Albina de estu tempu. In interesu moralei si a binelui publicu aflam de lipsa a spune acù mai cercustantiale, cum stă astadi acésta afacere, premitiendu inse cátēva trasure caracteristece despre nascerea si desvoltarea ei, si anume dupre famosulu „Deliberatu“ ce aduse in asta causa Ven. Consistoriu metropolitanu din Blasius inca la 15/3 martisor 1862.

Dlu *Augustinu Popu* de candu a intrat in functiune ca parochu la beserică din „Lipovenii“ luá pertraptarea insemnateloru venite cu volnicia in man'a sa, si nu mai fece nemerui socotela despre aceleia. De aci urmă „totalea ruinare a besericei, scolei si a altoru edificiuri besericesci parochiali,“ precum de alta parte dsa prin tóta portarea in trebele sale ca preotu provocă multa scandala in poporu.

Poporulu in cea mai mare machnire, in urm'a acestora totu alergă cu plansori pela Consistoriu si archiepiscopu, pana ce in fine dupa emiteri de comissari, căroru nu voi dlu A. Popu a li dà socotide, amblandu totu cu catieua, la inceputul anului 1861 se tramise in Alba-Iulia dela Blasius canoniculu C. Papfalvi si secretariulu matrop. I. Pamfilie in calitate de comisiune licidatoria in acésta causa.

Acésta comisiune cu delegatii poporului mai antaiu au luat sub desbatere si au constatatu tóte fantanele de venite ale besericei, si abia dupa 25 de dile dela sosirea loru acolo li se presentara spre censurare socotide de dlu Popu, desi dsa avusese pré din destul: tempu de ani de áile ca se le pregatesca mai nainte. Socotide presentate fura de pe anii 1849/50—1861 inclusive, si in ele se areta ca resultatu, că beserică ar mai detori dlu A. Popu sum'a de 2565 fl 79²/₁₀ cr!!

S'au luatu inse aceste soeoti la censura, dar nu cu multa scrupulositate facia de ratiocinantele A. Popu, caci intre delegatii poporului au fost si de aceia, cari stau in legature de afinitate si pretensa cu dlu A. Popu si asiá acesti-a medilocira ca cei ce censurara se cam uite printre degete la unele pusetiuni de spese a dului ratiocinante. Si pe langa tóte aceleia, totusi se constata că nu beserică detoresce ratiocinantelui, ci acest'a mai detoresce besericei cu sum'a de 4845 fl 83 cr!!

Acestu operatu de revisiune a comisiunii licidatorie si a incrediutilor parochiei a trecutu prin supr'a-censur'a Ven. Consistoriu, si desi acésta a constatatu că multime de spese s'au primitu prin comisiune si plenipotentialii parochianilor ca intr' adeveru facute pe sem'a parochiei de dlu A. Popu, măcar că ele nu se poteau justifica din nici unu punctu de vedere si nu erau spriginite de nici o doveda, totusi Ven. Consistoriu le aproba, ba inca din deosebite consideratiuni si sub diverse title mai scari si sum'a de 4845 fl 83 pana la 4135 fl 20 cr!!

Acestu resultatu se comunica dlu A. Popu si dsa fu provocat ca in decursulu a 15 dile se verser acea suma in cass'a besericei, seu se faca invioela cu curatoratulu besericei despre modalitatea platirei ei, la din contra avendu a se asteptá la cele mai neplacute urmari. De asemenea se comunica acestu resul-

tatu si parochienilor, cari desi constatara că Ven. Consist. numai din pré mare indurare parentesca mai scari inca si sum'a ce o constata comisiunea licidatoria, totusi pentru a se delaturá si a se pune capetu acestei stari neplacute, prin delegatii sei Ioanu Assente si I. Comanescu se dachiarara multiumiti cu acestu resultatu, adaugéndu inse că de nu va solvi dlu A. Popu acésta suma in termenul stabilitu prin consistoriu, atunci ei apeledia pentru interes de 6 fl la suta.

Astu felu s'a resolvit acésta afacere la 25/15 martiu 1862, si de atunci cestiunea ast'a stă totu balta, ne-mai-capetendu-si beserică banii dela dlu Aug. Popu, astadi inspectoru scol. regescu.

Aflam inse din funte securu, că la 6 martiu a. c. acésta afacere s'a adusu odata naintea tribunalului reg. din Alba-Iulia, arestandu-se că dlu Aug. Popu, care contra canonelor si a decisiunilor sinodului mare din 1821, dela 1849/50—1862 luá in amministratiunea sa avereia besericei din „Lipovenii“ Albei-Iulie, si dupa cum se areta din sus citatulu „Deliberatu“ nu este in stare a dā séma de peste 4800 fl v. a. si totu odata in asta aretare se fece provocare la marturisirea in astu obiectu a dloru I. Assente Severulu din Cricau, I. Comanescu din Alba-Iulia, si I. Pamfilie si Const. Papfalvi din Blasius, cerendu-se pe baza acésta cercetarea starii lucrului si pedepisirea culpabilelui *Augustinu Popu*.

Asemenea aretare se fece si contra dlu Carolu Limbeanu din Alba-Iulia, care amministrandu in anii 1872—73 banii aceleiasi beserice, nu potu dā socotela despre sum'a de 300 fl v. a.

Se nasce deci acù intrebare, că ce va urmá de aici si cu mare ne-astemperu asteptámu resultatulu. Ni va fi acestu resultatu inca o doveda că incátu vor stepanii de astadi ai tieriei a pedepsí nemoralea si a pune frenu abusurilor nepomenite ale acelor lingái si decaduti fii ai poporului nostru, cari se intovarsira cu stepanirea si ambia a-i face servitie. firesc pentru ca se-si nota face mandrele foră a fi pedepsiți. Am dorit inse să iée stepanitorii in consideratiune doue: antaiu, că atari creaturi servili si decaduti li se facu unelte numai pentru scopulu de a face abusiuri foră a fi pedepsiți, si numai pana atunci remanu lingái si unelte, pana ce-su favoriti de stepanire in pasii loru abusivi; a dou'a, că prin nemica nu se struncina si cutriera temeli'a unui statu casi prin sustinerea si favorisarea nemoralei. Presu unendu noi că acestea le sciu pré bine si stepanii dilei, asteptámu cu nerabdere să vedem si prin acestu casu, deca ei sunt gata a aperă interesulu de essistentia durabile a statului, ori mai vor a-lu postpune poftei loru de domnia momentana. Despre acésta ne va convinge resolvere dupa dreptate si in scurtu tempu a cestiunatei afa-cri, seu traganarea ei ad graecas calendas!

Nu mai pucinu stamu cu atintire să vedem si va face ven. Consistoriu din Blasius, ca se puna in essecutare „deliberatulu“ seu dela 1862. Asteptámu ca santii parinti din Blasius să-si faca detori, si li-o spunem curatul să se feresca de lucruri ce audim resuflandu-se pe la noi, caci noi suntemu gat'a la tote eventualitatile si unu pasiu gresit a santilor parenti contra nostra si in favorea celui odata condamnatu chiar prin santiele-loru, pote aduce neplaceri ne-precalcubili.

Sapienti sat.

Mai multi creditiosi.

Suum cuique.

Provocam pre tóte stimabilile Redactiuni romane colege, să ni spuna, deca canduva, mai vertosu de candu „Albina“ apare in Budapesta, sub control'a de astadi, acésta foia a reprobusu măcar unu siru din alta careva foia, forsă se fie citatu isvorulu. Nu numai că citam, dar suntemu mandri, candu potemus ave ocasiune de a reproduce idei și sentintie,

si articli intregi din alte foi si de la barbati cari lucra in acelea.

Ei bine; noi marturisim că totu asemenea placere si mandria avemu, candu alte stimabili Redactiuni reproduc dupa a nostra foia, fie ale nóstre lucrari, descoperiri, combinatiuni seu sentintie, fie măcar numai ale corespondintilor nostri, cari propriamente inca sunt si ale nóstre, de ora-ce noi de la cei mai multi dd. corespondinti si colaboratori ai nostri avemu permisiunea d'a adauge si neted si prescurta dupa interesula momentului.

Si cu tóte acestea, de multe ori ni s'a intemplatu, de am vediutu in diferite foi romane idei si combinatuni si sciri si sentintie, adese ori prin căte o expresiune adause seu modificate, adesea si din cuvantu in cunventu, ba si articli intregi, si reporturi de ale nóstre de la Dieta, si operate subscrise de domnii corespondinti ai nostri reproducute, fara nici o amentire de surginte, casi candu aceleas ar fi produse directe ale loru!

La inceputu, pona am potutu trece de foia incepatoria, am tacutu si ne-am bucuratul că productele foiei nóstre se aflu destulu de demne, d'a implé atátu de desu colónele altoru foi mai betrane. Mai apoi am recugetatu, că dupa ce năoacele producte ale nóstre ni costau multa osténela si chiar multi bani, döra ar fi cu dreptate, ca cei-ce le folosesc pentru sine, de multiamita măcar numele foiei să amintescă, din care le-au scosu; si atunci ni-am redicatu vócea in acésta directiune.

Trecuta anu, si noi ajunseram a vedé, cum foi amice in principia, se ferescu cu scrupulositate d'a ni cită undeva titlulu foiei, dar pe langa acésta nu se sfescu a luá si a reproduce din foia nostra cu gramad'a, mai vertosu din rubricele de careva corespondintele alu nostru; firesc acésta din isteti'a specula, că noi seu publicul ne vomu amagi cu credint'a, cumca acei dd. reportori seu corespondinti ai nostri au potutu se fie tramis u acelasi article si aceloru foi!

Tare se insiala onorabilile nóstre colege plăcintă. Noi suntemu identici cu toate combinatuni moderne, emanate de la noi seu prin noi, ori-cărui articlu, ori-cărui corespondintie trecute prin censur'a nostra, pana să le publicam, li dămu turnur'a caracteristica a nostra, dupa carea le conóscem ori unde si măcar cătu de parafrasate si resp. schimonosite să fie ele.

Astfelu nu o data s'a petutu observa acelasiu articlu, seu aceeasi corespondintia, tramisa de o data Albinei si inca la döue seu trei gazete, aparandu int' unu timpu in döue seu trei, in essentia identice, in modu si forma insa testulu Albinei diferindu forte tare de celu din celealte!

Caus'a este, caci foia nostra tiene mortisius la program'a sa, si tinde deci a dā tuturor productelor sale, cătu numai se pote, tendint'a si colórea programei sale.

Acestea premitiendu venimus a rogă de nou cu intetire si seriositate pre stimabilile Redactiuni, ce ni facu onórea a reproduce din foia nostra in colónele stimabililor loru foi, să aibe placerea d'a ne onord si prin citarea foiei nostre la atari ocasiuni! Caci la din contra noi vomu incepe a protesta la totu casulu in contra unei procedure, ce sémena a furtu si insielatiune. —

Red.

Sub titlulu

„Langa Aradu, la serbatorile Rosalielor,“

in „Tel. Romanu,“ unu anonimu, ce se subscrise: „Unu fost membru al Congresului dela 1868,“ publica trei articli, seu propriamente unu articlu in trei nr, asupra conflictului din Sinodul Aradanu de estu tempu, spre justificarea procedurei majoritatii si combaterea celor aduse in acésta materia in „Albina.“

Cele publicate in cei d'antaiu duoi nri nu le-am citit, asteptandu se vedem u inchiaiaea; caci „la capetu plesnesce biciulu“ dice magiarulu, si „de pre coda cunosci ciocușia,“ dice romanulu.

Din ultim'a parte a aperișorii intr' adeveru conoscuranu paserea. Ea intr' adeveru este ciocușia; sare din paru in paru, si nu are nici ideia de diferinti'a cca mare intre „parere“ si „convictiune,“ „oportunitate“ si „onore,“ „complotu“ si „conferintia.“ Ea, ciocușia, in not'a ei finale uiețiu caiaiesce că: *ambitioiu si orgoliulu lui Babesiu este vatematu, alt'a nemic'u!* Că elu a devenit neconsecint; caci de multe orăi cadiutu cu propanerile sale in Drindu si s'a supusu majoritatii, er acumia face comedia si scisiune.

Si nici dupa astfelui de proprie observatiuni nu se deschidu ciocusei ochii, se-si veda cumplit'a prostia si retacire!!

Cu astfelui de paserie nu merita a stă de vorba. Este destulu că scimu, cine si cu ce argumente s'a pus a aperă necalificabilea portarea coalitiunei din Aradu.

Numele Aless. Mocioni noi de căte ori lu-invocăm, o facem cu celu mai mare respectu; paserea din „Telegr. R.“ si-stege de elu necalitulu seu ciocu. Inca o dovedă că este ciocușia. —

Socota publica

despre venitulu si spesele balului romanu din 12/24 Februaru a. c. arangiatu in favorea ambelor scole romane din Fabricu Temesiorii.

(Urmare si fine.)

12. Prin Car. Carte, dela N. Nestoroviciu 2, I. Fagarasianu 1, A. Kastanescu 2, G. Cornia 2, D. Vasileviciu 2, G. Németh 1 fl. — *La olalta: 10 fl v. a.*

13. Prin Stef. Paraschieviciu, dela: B. Vilhelm, Alessandroviciu E. Bachitsek, Tornotzi, E. Krieger căte 1, G. Moda 2, Brüder Deutschen, Knezi Bertran, Magori A. Heissinger Alb. Roth, C. M. Lahner Zvekits, Lapusnik, Webere Pummer, F. Emmer, G. Meisner căte 1, Babusnik 2, Menczer 5, Sandits 1, Plausits 2, I. Török 1, Sil. Stefanoviciu 1, Popa Georgiu 1, B. Steiner 1, Vlahovits 2, Scharman 2, F. L. Heisinger Ianoky, Schak, Johann L. Leisinger, Faschescu, Sandor Weiss, Risto căte: 1, Iacob Freund 2, Eisenstödtler & comp. 2, Alb. Rieger 1, Ch. Fischhoff 1, Pavloviciu sén. 3, G. L. Berzuder 2, Pavloviciu jun. 5, Ad. Probst 1, Stef. Lazarevits 1, Marcus Schvartz 1, Rötte 2, Dobó László 1, Baráts 2, I. Wimmer 1, Prepelicza 2, Raits Art. 2, G. Zsarkovits 2, Cos. Panits 2, Dr. Stefanovics 2, Nic. Kiss 5, Hertl 2, Vizkeleti 1, Salzberger 1, Metz 2, Luisa Lang 2, Voinovits 5, E. Prohaska 1, El. Zsivanoviciu 2, I. Popoviciu 3, Jesenszky 3, Béla Gombo, I. Keiser, Ivkovits, Marinovits, K. Reichl, M. Kusmanovits I. Koh, fiecare căte 1, E. Gotthilf 2, F. Schlichting 2, Dem. Reits 2, A. Berger 1, Rieger 2, E. K. Tomas 1, L. Kratochil 1, Gerstl 50 cr., Fisch. 50 cr., I. Katar 1, Iacob Petroviciu 3, Ianovits 1, A. Gerson 1, Felter 1, Laz. Emanuel 1, Sig. Orvos adv. 3, Societatea tramvaiului 2, Dr. L. Horovits 1, Manoilovicu 2, Iac. Heisser 50 cr., Leop. Freund 50 cr., Leop. Leth 50 cr., Bonas Epp. rom. cath. — *La olalta: 143 fl 50 cr.*

14. Dela dlu Protopopu alu Lipovei Ioanu Tieranu 1 fl.

15. Prin dlu Floria Nicolau din Turnu Severinu, dela: Fl. Nicolau 5 l. soci'a sa Teresia 3 l. Taiche R. Stefanescu 2 l. 5 b. Iónu P. Corlatianu 2 l. 25 b. Tudor Gutuleanu 2 l. St. Strîmbonu 2 l. M. I. Burileanu 5 l. Dum. Dobrescu 2 l. St. Corlanescu 3 l. Dr. M. Milotianu 5 l. Radu Popescu 3 l. I. I. Svetcoviciu 2 l.

Teod. Crisanu 1 l. 50 b. G. Riculescu 1 l. 50 b. Ghitia Petrescu 1 l. Ales. Trifu 2 l. 50 b. C. Botezatu 1 l. Unu anonim 1 l. C. Panaitescu 2 l. J. Risticu 3 l. Const. Dobrescu 2 l. Nic. Smadu 2 l. Dumitru Stanescu 2 l. Cons. Birceanu 3 l. Stef. F. Macarei 3 l. Anghelu Basilescu 3 l. D. Albotescu 4 l. Dumitru Constantinescu 2 l. Lazaru Descu 1 l. G. Raicu 3 l. N. N. 1 l. 50 b. Statie Cartieano 5 lei, de totu: 4 napoleonidori = 36 fl v. a.

Sér'a la cassa au incursu dela dnii: N. Draganu 1, D. Voinoviciu 2, J. Simonoviciu 1, Sim. Giuroviciu 1, Keretski 1, N. Ionescu 1, I. Giucianu 2, Vinc. Cernetiu 2, Wagner 1, Siocatii 1, G. Ionoviciu 1, N. Giorgievitz 1, N. Gatajantii not. com. Petroviciu preotu si Dominisioy'a Barbulescu, la olalta 5 fl, Petru Popescu 1, Dim. Ionescu 1, Savits jun. 1, G. Giuroviciu 2, G. Cratiunescu protopopu 2, Stoits 2, Stef. Knezevits 2, G. Zacharits 1, Savits sen. 1, Ig. Mihailovits 1 fl v. a. — *La olalta: 34 fl v. a.*

Sum'a totale a baniloru incassati e: 536 fl 50 cr; er spesele au fostu 120 fl 79 cr; prin urmare remasu ca venitu curat u sum'a de 415 fl 71 cr, v. a.

Acestu venitu s'a impartit u pentru ambele scole romane din Fabricu, eadicindu pe fie-care căte 207 fl 85 $\frac{1}{2}$ cr, cu carea suma comun'a s. Elia numai de cătu a si acoperit u scola.

Onorabili dñi cari au participat la acésta petrecere, precum si aceia cari au sprinținitu materialminte scopulu maretii, apoi inteleghinti'a nostra carea a indemnatiu pe straini a contribuit, primesca prin acésta cea mai adunca multumita publica.

Temesior'a-Fabricu, aprile 1876.
Dimitrie Sviratiu, mp. S. Luminosu, mp.
pres. com. arang. not. com. arang.

PUBLICAȚIILE TACSABILI

CONCURE:

In urmarea decisului Venerabilei Consistori iu aradanu de dlul 4 Dec. 1875 nr. 2512, pentru parochia vacante din Cacarau, cu acarei'a venitu e imbinatu si salariul inventiatorescu de acolo, — se scrie concursu pana la 20 Iuniu a. c. st. v. in carea dia va fi si alegerea.

Venitele suntu: folosirea de $\frac{1}{4}$ pamantu, biru parochiale dela 60 case căte o mesura de cucurudiu sfarimat, stolele indatinate, salariu inventiatorescu 87 fl. 50 cr., 10 sinice de bucate, 6 stangini de lemn pentru scola, 1 mesura de fasole si cartiru liberu cu gradina.

Recurintii au a tramele cursele loru dlui protopresbiteru tractuale in Buteni (Butyn com. Arad.)

Cacarau, la 2 iuniu 1876.
Comitetulu parochialu,
Cu scirea mea: Constantin Gurbanu, mp., protopresbiteru.

Pentru implinirea postuiui de inventatoriu la scola rom. gr. or. confessiunale din comun'a Bocsa-romana, protopresbiteratulu Oravitiei, din partea subscripsionului comitetu parochiale, in co'ntielegere cu dlu protopresbiteru tractuale, se scrie concursu cu terminu pana la 11 Iuliu v. a. c., in care diua se va tiené si alegerea.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt următoarele:
1. Salariu anualu in bani gata 400 fl. v. a.

2. Pentru rechisite de scrisu 12 fl. v. a.

3. Spese pentru conferintele inventatoresci 12 fl. v. a.

4. Două jugere de pamantu aratoriu, si —

5. Cortelu liberu cu gradina intra-si estravilana de căte $\frac{1}{2}$ de jugeru.

Doritorii de a ocupă acestu postu voru avé a substerne cursele loru, instruite in sensulu statutului organicu besericescu, deadreptulu Comitetului parochialu gr. or. in Bocsa-romana pana la terminulu defisptu.

Recurrentii, cari prelanga una calificatiune buna pedagogica voru posiedé si cunoșciintie despre notele musicali, voru avé preferintia.

Bocsa-romana in 27 maiu v. 1876.

Pentru Comitetului parochialu.

Demetru Mustatia, mp.

2—3 presedintele comitetului.

Se deschide concursu pre parochia veteranu-ului Domnului preotu Vasilie Tiaposi din Socodoru, Protopresbiteratulu Chisineului, cotulu Aracului.

Emolumentele suntu: una sessiune de pamantu, biru dela 200 de case, dela cei că casa si pamantu căte una mesura de grău si un'a de cucuruzu séu orzu, er dela cei numai eu casa, căte una mesura de grău. Alesulu are insa a dă din tóte beneficiile diumatate domnului parochu Vasilie Tiaposi. —

Recerintele suntu: teologii absoluti au se produca testimoniu de calificatiune pentru parochiele de frunte; er preotii au se produca dela comun'a, in care se afla, atestatu despre purtarea loru morală si se fia bine meritati preterenul bisericescu. — Celu ce va fi alese, dupa mortea veteranului parinte parochu nu va mai cadé sub alegere, ci va remané mai de parte de parochu pe parochia susu numita.

Recursele au a se tramele onoratului oficiu protopresbiteralu in Chithichazu (Kétegyháza) pana in 14 iuniu st. v. 1876, er alegerea se va tiené in 20 iuniu st. v. 1876.

Socodoru, 20 maiu st. v. 1876.

Comitetulu parochialu,
in contielegere cu mine: Petru Chi rilescu, mp., protopresbiteru.

Pentru parochia Chiscou si filialele Megura si Valea negra-superiore din protopopia Meziadului, devenita vacante prin mórtea preotului de acolo, se scrie concursu.

Emolumintele suntu: dupa organizare in intielesulu ordinatiunilor mai inalte o dotatiune de 410 fl. v. a. in care se cuprindu tóte venitele salariali, precum biru de la 240 de case căte unu florenu si altele.

Doritorii de a ocupă acestu postu preotescu sunt poftiti a-si tramele cursele bine instruite in intielesulu statutului organicu, la subscrisulu protopopu pana la 13 iuniu 1876. cal. vechiu, candu va fi si alegerea.

Chiscou, in 26 maiu v. 1876.

Comitetulu parochiale,
in contielegere cu Petru Sabau,
1—3 protopopulu Meziadului.